

O Zelené Karkulce a sedmi statečných Trpaslicích

(divadelní hra)

MICHAL GAJDŮŠEK

<u>Postavy:</u>	#1 Bordélie	Uvaděč 1	
	#2 Smradmeralda	Uklízečka	
	#3 Toxie	Princ	
	#4 Chemie	Uvaděč 2	
	#5 Skládkoslava		
	#6 Smogina	Princezna	
	#7 Karkulka		
	#8 Vypravěčka	Sněhurka	
	#9 Opilec	Pošťák	Správce

OBRAZ 1

Úvodní scéna

Na pódiu stojí #1 Uvaděč a #2 Uvaděč a drží napnuté prostěradlo, za kterým se něco schovává. Vedle #2 Uvaděče si stoupne #8 Vypravěčka držící v rukou desky s papíry. S úsměvem začne mluvit k publiku...

#8 VYPRAVĚČKA: Upozorňujeme, že následující představení není vhodné pro děti, mladistvé, muže a papoušky. *(Začne číst z papíru v deskách.)* Šest rohlíků, jedno máslo, dvě balení Xanaxu, jeden Lexaurin, půl Asentry, rohypnol... *(Zarazí se, rozpačitě se podívá na publikum.)* Pardon. *(Vytáhne z desek papír s velkým nápisem na zadní straně „DNEŠNÍ NÁKUP“.* Zmačká ho a odhodí bokem.)
O Zelené Karkulce a sedmi statečných Trpaslicích.

Uvaděči (#1) a (#2) chtějí odstranit oponu (prostěradlo), ale nemohou se domluvit, kdo ji odtáhne, proto se chvíli přetahují jako v přetahování s provazem. Po chvíli #2 Uvaděč vyhraje a silou přetáhne #1 Uvaděče i s prostěradlem na svou stranu a odcházejí ze scény. Za prostěradlem stojí vedle sebe #3 Princ a #4 Princezna, na krku mají papírové cedulky s nápisem „PRINC“ a „PRINCEZNA“. #8 Vypravěčka pokračuje.

#8 VYPRAVĚČKA: Bylo nebylo jedno království. *(podívá se na #3 Prince a #4 Princeznu a zopakuje důrazněji)* Jedno království! *(naštvaně a nahlas zakřičí)* Povídám jedno království!!!

Na scénu vchází malátnou chůzí #9 Opilec – je opilý. Na krku má cedulku „RUM“. #9 Opilec si opilecky přizvedne cedulku tak, aby na ni viděl a pomalu a neohrabaně ji otočí na druhou stranu, na které je napsáno „JEDNO KRÁLOVSTVÍ“.

#8 VYPRAVĚČKA: A v tom *(naštvaně)* JEDNOM KRÁLOVSTVÍ žila princezna s princem... Ale to nikoho nezajímá, takže se podíváme o 3.333,3 kilometrů západovýchodním směrem.

Na scéně se objevuje #6 Uklízečka s koštětem a vyháání ze scény #3 Prince, #4 Princeznu a #5 Opilce. Poté přitáhne doprostřed scény velký pytel plný odpadků (pet lahve, sáčky, papírky) a vysype všechn obsah na zem, a pak jej ještě koštětem rozprostře po velké ploše.

OBRAZ 2

Nástup Trpaslic

#8 VYPRAVĚČKA: Za devatero dálnicemi a devatero jadernými elektrárnami se nacházel les, ve kterém žilo 7 Trpaslic.

Na scénu vchází (pochoduje) velmi pomalu a sklesle 6 Trpaslic. (#1 až #6), a velmi depresivně zpívají, spíše ale jen pomalu odříkávají, píseň.

#1 až #6 TRPASLICE: Hej hou, hej hou
a trpaslice jdou
a vesele si zpívají
hej hou, (*zívají*) hej hou.

Trpaslice #1 až #6 dojdou doprostřed scény mezi odpadky a zastavují se.

#1 BORDÉLIE: Nějak mě to nicnedělání dneska zmohlo.

#2 SMRADMERALDA: Mě taky.

#3 TOXÍCIE: Mě taky.

#4 CHEMIE: Mě taky.

#5 SKLÁDKOSLAVA: Mě taky.

Chvilí je ticho, pak se Trpaslice #1 až #5 podívají na zamyšlenou Smoginu #6. Ta si všímá pohledu a opožděně říká:

#6 SMOGINA: Mě taky.

#2 SMRADMERALDA: A co s tím udělám?

#3 TOXÍCIE: Navrhuju hlasovat.

#4 CHEMIE: Souhlasím.

#5 SKLÁDKOSLAVA: Já taky.

#6 SMOGINA: Já taky.

#1 BORDÉLIE: Já taky.

#2 SMRADMERALDA: Já taky.

#3 TOXÍCIE: Kdo je pro?

Všechny Trpaslice #1 až #6 zvednou ruku. #3 Toxicie ukazuje prstem a počítá. Potichu si sama pro sebe říká: ras, dva, tři, čtyři, pět. S úšklebkem se zamyslí a počítá znovu. Zase se ušklíbne a počítá do třetice, tentokrát hlasitě a pomalu.

#3 TOXÍCIE: Raz, dva, tři, čtyři, pět. (*naštvaně*) Kdo nehlasoval?
Je nás šest a hlasů jenom pět!

Zbylé Trpaslice se otáčejí k sobě a nervózně si mezi sebou rychle šuškájí něco v tom stylu „jak je to možné?“ a každá přepočítává počet hlasujících, ale všem vychází číslo 5... v tom však #6 Smogina zavolá:

#6 SMOGINA: Už to mám!

Ostatní Trpaslice se na ni podívají.

#3 TOXÍCIE: Vážně?

#6 SMOGINA: Jo. (*souhlasně zakývává hlavou*)

#3 TOXÍCIE: Skvělý. - Návrh byl přijat.

Všechny Trpaslice radostně tleskají.

#5 SKLÁDKOSLAVA: A... co jsme to vlastně odhlasovali?

Trpaslice se na sebe zaraženě dívají a potichu se ptají jedna druhé.

#3 TOXÍCIE: Přece to, že budeme hlasovat.

Trpaslice se zatváří, jako že si vzpomněly, něco jako „ahá“.

#4 CHEMIE: A hlasovat o čem?

#3 TOXÍCIE: O tom, co uděláme s tou únavou z dnešního flákání.

#6 SMOGINA: Nevím jak vy, ale já tu dnešní neaktivitu jdu vyléčit spánkem. Dobrou poledne.

Smogina #6 si lehá na zem mezi odpadky a jde spát. Ostatní se na ni podívají, pokrčí rameny a též si lehají na zem. Všechny se schoulí mezi odpadky a usínají – některé při tom chrápou.

Na scénu přichází #7 Karkulka, vesele si píská. Přichází ke skupince spících Trpaslic.

#7 KARKULKA: Co to vidí oko mé?

#1 Bordélie si rychle sedne (jakoby ze spánku) a řekne:

#1 BORDÉLIE: Trpaslice – zmožené. *(znovu si lehne a pokračuje ve spánku)*

#7 KARKULKA: A co to cítí nosík můj?

#2 SMRADMERALDA: Náký odpad – možná hnůj?

#3 TOXÍCIE: *(k #2)* Spíš tvé nohy...

#4 CHEMIE: *(k #3)* Ale fuj!

#7 KARKULKA: A co to slyší ouško mé?

#5 SKLÁDKOSLAVA: Toť můj chrapot, sousede.

#7 KARKULKA: Co tu všichni děláte? Práci žádnou nemáte?

Všechny Trpaslice se probudí a sednou si na zem.

#6 SMOGINA: Ale máme Karkulko – jen tu spíme nakrátko.

#1 BORDÉLIE: Až se trochu prospíme, šlofika si hodíme.

#2 SMRADMERALDA: Pak si trošku zdáchneme a na pracák zajdeme.

#7 KARKULKA: Na pracák si zalezete a práci tam naleznete?

#3 TOXÍCIE: Řeklas „práci“ Karkulko? Nehráblo ti malinko?

#4 CHEMIE: Z pracáku si do domu, přineseme podporu.

#5 Skládkoslava se plíží po kolenou ke #7 Karkulce a ruku natahuje pomalu na Karkulčin košík. #7 Karkulka ji však plácne přes ruku a #5 Skládkoslava se trochu stáhne.

#5 SKLÁDKOSLAVA: Co to neseš v košíčku?

#7 KARKULKA: Jenom zlatou rybičku.
Tři přání už splnila,
tak jsem ji na gril hodila.

#5 SKLÁDKOSLAVA: Dáš mi taky ochutnat?

#7 KARKULKA: Tůdle! ... Pokud chcete rybičku – sežeňte si prácičku. Já už jídlo sehnala a vlka jsem sežrala. Ještě rybku sežeru, a pak se z toho...
-No ale kdo jste vy?

#1 BORDÉLIE: My jsme sedm statečných Trpaslic a žijeme v tomto krásném lesíku. Já jsem Bordélie.

#2 SMRADMERALDA: A já jsem Smradmeralda.

#3 TOXÍCIE: Já Toxície.

#4 CHEMIE: Mně říkej Chemie.

#5 SKLÁDKOSLAVA: Skládkoslava.

#6 SMOGINA: A já jsem Smogina.

#7 Karkulka se zamyslí.

#7 KARKULKA: A kde máte tu sedmou?

#1 BORDÉLIE: Sestřička Čistota se odstěhovala již před lety.

#6 SMOGINA: A kdo jsi vůbec ty – Karkulko?

#7 KARKULKA: Já jsem Karkulka. Zelená Karkulka.

#5 SKLÁDKOSLAVA: Proč Zelená? Proč ne třeba červená?

#7 KARKULKA: No dovol? Nejsem žádná komunistka!

#2 SMRADMERALDA: A co tu vůbec děláš?

#7 KARKULKA: Posílá mě král Bursík. Nelíbí se mu stav zdejšího lesa.

#3 TOXÍCIE: Jak nelíbí?

#7 KARKULKA: No jak bych to decentně řekla? (*přemýšlí*) Zkrátka tu máte (*důrazně:*) BORDEL.

#5 SKLÁDKOSLAVA: My? ... My tu teda máme čisto. (*k #1*) Že jo Bordélie?

#1 BORDÉLIE: (*k #5*) Správně Skládkoslavo.

Ostatní Trpaslice souhlasně kývají hlavou.

#5 SKLÁDKOSLAVA: (*k #7*) Tak vidíš!

#7 Karkulka přichází k Trpaslicím a prochází se mezi nimi a nohama „zakopává“ o odpadky a přitom říká:

- #7 KARKULKA:** Vidím... vidím...
Vlastně nevidím – mám zamlžené brýle. *(vytahuje z košíku hadřík a rychle si otře brýle)* Už vidím. (...) A vám to nevadí, žít v takovém bor- prostředí?
- #4 CHEMIE:** Vůbec ne! Proč by mělo?
- #7 KARKULKA:** Vám snad vůbec nezáleží na ekologii?
- #6 SMOGINA:** Eko- co?
- #1 BORDÉLIE:** Eko-fóbií?
- #2 SMRADMERALDA:** Eko-nomii?
- #3 TOXÍCIE:** Eko-fonii?
- #4 CHEMIE:** (koktá) Eko - eko - ko - ko
- #5 SKLÁDKOSLAVA:** -Kokotině.

#7 Karkulka nevěřicně kroutí hlavou. Z košíku vytahuje dětský notebook a předčítá z něj, velice rychle, definici ekologie.

- #7 KARKULKA:** Ekologie se užívá v několika významech. V původním významu je ekologie biologická věda, která se zabývá vztahem organismů a jejich prostředí a vztahem organismů navzájem. Jako první tak nazval a definoval tento vědní obor Ernst Haeckel v roce 1866. Dále se ekologie užívá v širokém smyslu jako ochrana životního prostředí nebo dokonce místo přírodní prostředí (např. ekologicky šetrný výrobek znamená výrobek šetrný k životnímu prostředí). Zdroj: Wikipedie cz.

(podívá se na Trpaslice) Nějaké otázky?

Trpaslice jen nechápavě vyjeveně zírají s otevřenými ústy na Karkulku. Po chvílce zareaguje #4 Chemie.

- #4 CHEMIE:** Nám je nějaká eko-blablie ukradená.
- #7 KARKULKA:** Jak to můžete říct? Vždyť se to týká všech obyvatel této planety.
- #1 BORDÉLIE:** No a? Tak ať začnou oni. My se potom přidáme.... možná.
- #7 KARKULKA:** Ale to říkají všichni... a nikdo nechce začít.
- #6 SMOGINA:** Tak proč bysme měly začínat zrovna my? Že jo holky?

Trpaslice souhlasně kývají hlavami.

#7 KARKULKA: Třeba proto, že právě vás se týká (*s „gay“ přízvukem*) klopální oteplování.

Všechny Trpaslice se začnou hlasitě Karkulce smát.

#1 BORDÉLIE: Globální oteplování? -To je ta největší-

#2 SMRADMERALDA: -a nejhlupejší-

#3 TOXÍCIE: -a nejgigantičtější-

#4 CHEMIE: -a nej-ne-ob-ho-spo-da-řo-vá-va-tel-něj-ší-

#5 SKLÁDKOSLAVA: -píííííííí-

#6 Smogina rychle přiloží svou dlaň na ústa #5 Skládkoslavy, čímž jí zamezí doříct slovo a sama ho doplní:

#6 SMOGINA: -tomost! ... Pitomost.

#7 KARKULKA: Tsss! A od koho to tak jistě víte?

#1 BORDÉLIE: U koho myslíš, že o Vánocích pracujeme?

#7 KARKULKA: U Santy?

#2 SMRADMERALDA: Klause!

#7 KARKULKA: U Santy Clause?

#2 SMRADMERALDA: Ne ty hlupačko! U prezidenta Klause!

#7 KARKULKA: Už je mi to jasný. Král Bursík mě před ním varoval. No co? Jenže on je na Hradě, ale já jsem tady! (*výhruzně*) A teď bude po mém! (*strašidelně se hlasitě směje až mu z toho zaskočí a zakašle*)

Trpaslice dostávají z #7 Karkulky strach.

#7 KARKULKA: Nástup!!! (*Trpaslice si stoupnou do řády vedle sebe*)
Vyrovnat!!! (*Trpaslice se vyrovnají*)
Pó-zor!!! (*Trpaslice stoupnou do pozoru*)
Soudružky Trpaslice – tímto prohlašuji – úklid lesa – za – zahájený!

30 sekund je ticho. Nikdo nic neříká ani nedělá.

- #7 KARKULKA:** Tak co?
- #5 SKLÁDKOSLAVA:** Co co?
- #7 KARKULKA:** Už máte uklizeno?
- #5 SKLÁDKOSLAVA:** Ťuk, ťuk, ťuk. *(klepe si na čelo)*
- #4 CHEMIE:** Bzzzzzzzzzzzz. *(ukazováčkem krouží kolem spánku)*
- #7 KARKULKA:** *(naštvaně)* Dělejte! Začněte uklízet!

#1 Bordélie udělá jeden krok vpřed a vykročí z řady směrem ke #7 Karkulce a hovoří, poté se zařadí zpět. To udělají i ostatní Trpaslice.

- #1 BORDÉLIE:** Omlouvám se Karkulko,
není mi moc dobře.
Mám teď trému malinko
zrovna hraju ve hře.
- Je to sice trapárna
a scénář stojí za nic, *(dá si před ústa ruku a tišeji hovoří tak, aby to zdánlivě obecnostvo neslyšelo)*
diváci to nepoznají,
protože jsou z Bohnic.
- #2 SMRADMERALDA:** Nějak sice nechápu,
co to pořád chceš?
A když si něco vymyslíš,
ode mě to nedostaneš!
- Uklízení je kravina
a ty to dobře víš.
Jestli tu chceš čisto mít,
sama si to uklidíš.
- #3 TOXÍCIE:** Pod nohy se smutně dívám,
všude samé pet láhve.
Rády bychom uklízely, *(ohne se pro pet láhev a zkouší ji vší silou zvednout, ale neuzvedne ji)*
leč sílu na to nemáme.
- #4 CHEMIE:** Když se kouknu do předpisů, příruček a zákonů,
všude se zde popisují pravomoci odborů.
Ty však toto ignoruješ a nutíš nás pracovat,
proto ti teď oznamuju, že budeme stávkovat.
- #5 SKLÁDKOSLAVA:** Já bych ráda pracovala,
velmi jsem se těšila,
bohužel mi před chvílí
ňáká krá- -ska palec zlomila!

#6 SMOGINA: *(jde pomalu ke Karkulce)*
 Já bych chtěla uklízet,
 ale čím mám zametati?
 Mám použít sukni tvou? *(nakoukne Karkulce pod sukni)*
(vyleká se)
 -Tak to ani náhodou!

#7 Karkulka je již velice vytočená z výmluv Trpaslic a našťvaně a výhrůžně k nim promlouvá...

#7 KARKULKA: Neštvěte mě Trpaslice!
 Jste jen hloupé příživnice!
 Budete tu uklízet! *(výhrůžně ukazuje prstem)*
 -Nenechte se pobízet!

#2 SMRADMERALDA: Dobrá, dobrá mladá dámo,
 do práce se pustíme,
 bohužel nás úzkost svírá,
 když tvůj pohled cítíme.

#5 SKLÁDKOSLAVA: Pokud se však otočíš,
 od strachu nás oprostíš.
 My se báti nebudeme,
 do práce se poženeme.

#6 SMOGINA: Než se nadáš Karkulko,
 všechn odpad zmizí,
 pak se můžeš pochlubit,
 jak si zametla s touto krizí.

#7 KARKULKA: Jak vás teďka poslouchám,
 možná pravdu máte.
 Já se tedy otočím
 a vy se do úklidu dáte.

#3 TOXÍCIE: Jen se pěkně otáčeš,
 my už na to půjdeme
 a dříve než se naděješ,
 hotové již budeme.

#7 Karkulka se otáčí zády k Trpaslicím. Trpaslice mluví ztišeným hlasem samy k sobě.

#4 CHEMIE: Karkulka je naivní,
 jako malé dítě,
 my se teďka budeme mít,
 jako prase v žitě.

#1 BORDÉLIE: Dost už bylo flákání,
 jdeme plnit sliby,
 nebudeme opakovat
 naše staré chyby.

Trpaslice si lehají zpět mezi odpadky a usínají. #7 Karkulka je k nim zády otočená a neví, co se za ní děje, proto si v klidu pochutnává na Zlaté rybce (z marcipánu), kterou vytáhla ze svého košíku. Trpaslice spí a po chvílce začínají vydávat různé zvuky ze spánku, na které #7 Karkulka reaguje.

#2 SMRADMERALDA: *(hlasitě dlouze zívne)*

#7 Karkulka pozorně nastraží ucho, ale neotáčí se. Spokojeně si pochvaluje...

#7 KARKULKA: Slyším, jak s velkou námahou pracují. Už jsou velmi unavené.

#5 SKLÁDKOSLAVA: *(hlasitě vydechuje ze spánku)*

#7 KARKULKA: A už jsou celé zadýchané...

#3 TOXÍCIE: *(hlasitě dlouze vzdychne)*

#7 KARKULKA: No jo. Už toho mají plné zuby. Alespoň vědí, že s Karkulkou si není radno zahrávat.

#4 CHEMIE: *(chrápe a při výdechu dlouze píská)*

#7 KARKULKA: Ještě že mají dobrou náladu, když si při té práci vesele pískají.

#1 BORDÉLIE: *(několikrát zamlaská)*

#7 KARKULKA: Už jim pěkně vytrávil, daly by si svačinku.

#6 Smogina vstává s polootevřenýma očima, předpaží ruce – je náměsíčná. Chvilí se motá kolem ostatních Trpaslic a jemně o ně zakopává – Trpaslice však s sebou jenom šubnou, ale neprobudí se. Poté se Smogina pomalu zezadu blíží ke #7 Karkulce a lehce do ní naráží rukou. #7 Karkulka se začne chichotat, protože ji to lechtá. #6 Smogina #7 Karkulku stále jakoby „osahává“ (šimrá) a #7 Karkulka se čím dál tím více směje:

#7 KARKULKA: Nech toho... Jau... Už dost... Prosím... To lechtá...

#6 Smogina odchází od #7 Karkulky, která se stále neotáčí. #6 Smogina míří s předpaženýma rukama do obecnstva. Prochází mezi židlemi, na kterých sedí publikum. Poté se vrací zpět mezi Trpaslice na své místo a usíná.

#7 KARKULKA: No. Už nic neslyším, asi už jsou hotové.

#7 KARKULKA: (POKR.) Sněhurka je vzácný skvost -
je čistá jako nevinnost.
Bílá je jak čerstvě napadaný sníh,
a to nemyslím ten v pražských ulicích.

Zatímco ona tvrdě pracovala
a bez dozoru vás tu ponechala.
Vy jste si tu klidně užívaly
a na uklízení jste se vykašlaly.

Až to tady uvidí,
řekne: „Co se to tu děje?“
Do lajny vás postaví
a nakope vás do pr- (*zarazí se a pozorněji se podívá do scénáře*) -A nakopne vás do práce.

Už ji z dálky slyším přicházet,
jako čerstvý vánek loukou letí
a voní jako jarní květ
jenž zachrání tento svět.

Na scénu přichází #8 Sněhurka. Je celá v černém, má rozčuchané vlasy a tváře od sazí. V puse má tři cigarety a v ruce drží láhev s alkoholem. Přichází k vyděšeným Trpaslicím. #7 Karkulka se mezitím postavila zpět na své místo a v ruce opět drží košíček.

#8 SNĚHURKA: Tě péro liliputky. Vo co gou?

Trpaslice vystrašeně ukazují na #7 Karkulku. #8 Sněhurka míří ke #7 Karkulce a už z dálky si ji se smíchem prohlíží.

#8 SNĚHURKA: Ty vole! Co to je? Tak to je hustý. (*dvakrát obejde Karkulku kolem dokola*) Ty krávo! (*prohlíží si její oblečení a dotýká se ho*) Z jaký popelnice s to vytáhla? Tak to mě podrž! Já se picnu! (*jde k Trpaslicím*) Co tu chce ten transvestita?

Trpaslice pokrčí rameny. #7 Karkulka šokovaně zírá. #8 Sněhurka přichází ke #7 Karkulce.

#7 KARKULKA: J ... j ... já .... já jsem ... k ... k ... ka ... ka ... Karkulka.
Z ... z ... zzzzzzzzzzzzzzz -Zelená Karkulka.

#8 SNĚHURKA: Chceš říct plesnivá.

#7 KARKULKA: N – n – ne. -Zelená.

#8 SNĚHURKA: A já mám doma plesnivej chleba a je taky zelenej.
Takže seš plesnivá! Kapiš to?

#7 KARKULKA: Co se to s tebou stalo, Sněhurko?

- #8 SNĚHURKA:** Ty vole, jak bych to řekla? Zkrátka jsem si zašla k babce do chaloupky pro perník-
- #7 KARKULKA:** -Povidlovej?
- #8 SNĚHURKA:** Ty vole, co to meleš? Pro pervitin. *(kroutí hlavou)*
No a tam se se mnou babka vsadila, že prej nevlezu na lopatu, kterou měla přichystanou u pece.
- #7 KARKULKA:** A jak to dopadlo?
- #8 SNĚHURKA:** *(pyšně)* Vyhrála sem! *(smutně)* Akorát, když sem konečně z té pece vypadla, tak ze mě zbyla už jenom Popelka.
(#8 Sněhurka i #7 Karkulka se zamyslí)
A co tu chceš ty... ty jeden zelenáči?
- #7 KARKULKA:** Promiň, ale jestli sis toho nevšimla, tak já jsem dívka.
- #8 SNĚHURKA:** Jo? A já sem letadlo. -Proudový.

Tak co tu chceš ty ... DÍVKO? *(otočí se na Trpaslice a škodolibě se #7 Karkulce směje, i Trpaslice se smějí)*
- #7 KARKULKA:** Přišla jsem to sem vyčistit.
- #8 SNĚHURKA:** Takže zlodějka?
- #7 KARKULKA:** Ne. Ekoložka.
- #8 SNĚHURKA:** V tom je rozdíl? *(směje se společně s Trpaslicemi)*
- #7 KARKULKA:** Myslela jsem, že mi pomůžeš... protože Trpaslice mají ze mě jenom srandu...
- #8 SNĚHURKA:** Srandu? *(otáčí se k Trpaslicím a všechny se společně #7 Karkulce škodolibě smějí)*
No tak já ti teda píchnu. Co teda chceš?
- #7 KARKULKA:** *(nadšeně)* Domluv Trpaslicím a uklid'te tady.
- #8 SNĚHURKA:** Jasná páka. *(otáčí se a pomalu jde k Trpaslicím)* Tak vy prej nechcete uklízet? Jak je to možný? Podívejte na ten bordel tady. *(nohou prohrabuje odpadky)* Co to je to to? *(odhazuje na zem láhev, kterou držela v ruce)* A to to? *(vytahuje z kapes odpadky a hází je na zem)* Vy nevíte, kam to patří? *(Jde pro částečně naplněný odpadkový koš a ukazuje ho Trpaslicím. Poté se otáčí ke #7 Karkulce a přijde těsně před ni, vyzvedne koš nad hlavu a jeho obsah vysype na #7 Karkulku, poté koš odhodí. Po chvílce mluví ke #7 Karkulce.)*
A je uklizeno. Ještě něco?

#7 Karkulka šokovaně nehnutě stojí. Neví, co má říct. #8 Sněhurka se otáčí a jde mezi Trpaslice. Ty ji vítají jako hrdinku a všechny si s ní „plácnou“. Poté si všechny, včetně #8 Sněhurky, spokojeně sednou mezi odpadky a potichu si šuškaří a #7 Karkulky si nevšímají.

#7 Karkulka se pomalu probírá z šoku, otře si rukou zbytek odpadků z těla. Zlostně se otáčí, vytahuje mobil a hovoří do něj:

#7 KARKULKA: Halóóó? Přineste mi „zet – há – en.
(někdo na „druhém drátě“ nerozumí, tak mu to Karkulka opakuje)
ZET – HÁ – EN.
(znovu to opakuje, tentokrát pomalu a našťvaně)
ZET – HÁ – EN!!!
(dojde jí trpělivost)
Zbraň – hromadného – ničení!
(zavěšuje a schovává mobil)
Ježíš to je blbec.

Po chvíli se na scéně objevuje #9 POŠŤÁK. Má červené triko a kšiltovku a v ruce drží balíček. Přichází ke #7 Karkulce.

#9 POŠŤÁK: Já jsem pošťák Ondra z Pošty pro Tebe. Jste paní Karkulka?

#7 KARKULKA: Ano.

#9 POŠŤÁK: V tom případě tu mám pro vás balíček. Ale nejdřív si musím ověřit, jestli jste to skutečně vy?

#7 Karkulka souhlasně kývne hlavou. #9 Pošťák vytahuje desky a čte z nich seznam osob.

#9 POŠŤÁK: Spala jste s těmito osobami?
Král Jasoň, král Drsoň, Dlouhý, Široký, Krátkozraký,
Hloupý Honza, Jeníček, Mařenka, David Backham,
Český národní fotbalový tým, Otesánek a
Maxipes Fík?

#7 KARKULKA: (začervená se a stydlivě odpoví)
Až na toho Otesánka – ANO.

#9 Pošťák se na #7 Karkulku podívá podezřavým pohledem. #7 Karkulka se chvíli brání, ale pak stejně odpoví.

#7 KARKULKA: Tak dobře. I s Otesánkem. Ale v posteli je fakt dřevo.
(pláče)

#9 Pošťák #7 Karkulku utěšuje a plácá ji po zádech.

#9 POŠŤÁK: V tom případě tu mám pro vás balíček.

#9 Pošťák předává #7 Karkulce balíček a odchází ze scény. #7 Karkulka rychle balíček rozbaluje a obal hází na zem. Vytahuje kouzelnou hůlku na baterky. Škodolibě se usmívá.

#7 KARKULKA: Já vám ukážu!

#7 Karkulka jde k Trpaslicím, namíří hůlku na #8 Sněhurku a aktivuje ji – ozve se ZVUK. #8 Sněhurka si rychle stoupá (proti své vůli) a v pozoru se dívá na #7 Karkulku a čeká na rozkazy.

#7 KARKULKA: Uklízej!

#9 Sněhurka začíná proti své vůli uklízet. Sice se snaží bránit, ale její vlastní tělo ji neposlouchá.

#7 Karkulka aktivuje (očaruje) pomocí hůlky i zbylé Trpaslice – jednu po druhé. Všechny Trpaslice začínají uklízet. Chodí jak zombie. Velmi pomalu a neohrabaně. Vráží do sebe, chodí stále dokola ale i přesto pomalu uklízejí. Sbírají ze země odpadky a dávají je do odpadkových košů a pytlů. #7 Karkulka „běhá“ kolem nich a pomocí hůlky je „usměrňuje“.

Po delší době přestává kouzelná hůlka fungovat – po zmáčknutí tlačítka se neozývá onen ZVUK. #7 Karkulka s hůlkou lehce mlátí. Mezitím přestávají postupně #8 Sněhurka a Trpaslice „poslouchat“ a postupně přestávají uklízet. #7 Karkulka našťvaně vyndává baterie z hůlky a hodí je na zem.

#7 KARKULKA: Zatracenej křáp z Tesca!

#7 Karkulka vytahuje z kapsy další baterie a vkládá je do hůlky, ta však stále nefunguje. Opět vytahuje baterie a hází je kolem sebe na zem. Trpaslice stále postupně přestávají uklízet. #7 Karkulka ještě vymění několik baterií, ale stále hůlka nefunguje. #8 Sněhurka a všechny Trpaslice jsou již mimo vliv kouzla a pozorují #7 Karkulku, jak se zuřivě snaží zprovoznit hůlku a jak kolem sebe hází baterie. #7 Karkulka to vzdává, odkládá hůlku a dívá se na Trpaslice.

#7 KARKULKA: Co čumíte! Dělejte uklízejte!

Trpaslice jen nehnutě zírají na #7 Karkulku. Ta k nim jde blíže.

#7 KARKULKA: Povídám uklízejte!

#7 Karkulka se našťvaně shýbá pro odpadky a hází je na #8 Sněhurku a Trpaslice. Trpaslice se jen pasivně brání. #7 Karkulka se ještě více vytáčí. Jde pro naplněný odpadkový koš a vysypává ho na Trpaslice.

#7 KARKULKA: Tady bude pořádek za každou cenu!!!

#7 Karkulka vysypává všechny odpadky na #8 Sněhurku a Trpaslice. Ty po chvílce před #7 Karkulkou utíkají. Všichni utečou z jeviště.

Po chvíli se na scéně objevuje #9 SPRÁVCE. Přijde doprostřed jeviště, kde celou dobu ležela na zemi obrácená cedule. #9 Správce ji zvedá...

#9 SPRÁVCE: Ztraceně. Kdo pořád shazuje tu ceduli?!

Staví ceduli zpět na své místo a otáčí ji směrem k obecnstvu – na ceduli je nápis „MĚSTSKÁ SKLÁDKA“.

#9 Správce potom vytahuje z kapsy zvoneček a ZAZVONÍ s ním.

#9 SPRÁVCE: [The end].

Na scénu se vrátí všichni herci a postaví se do řady.

KONEC

VŠECHNA PRÁVA VYHRÁZENA

MICHAL GAJDŮŠEK

©2010

www.filmovani.cz

www.scenar.cz